

1. ชื่อเรื่อง

“พันธนาการ”

“Bondage”

2. บทนำ

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิต มีความฉลาดมากกว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ความฉลาดของมนุษย์นั้นได้เปลี่ยนแปลงโลกอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน มนุษย์สร้างสังคม วัฒนธรรมโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์เน้นความสำคัญกับวิถีการดำรงชีวิตของตนเอง จนธรรมชาติมนุษย์ไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียวโดยปราศมนุษย์ผู้อื่นได้

สังคมมนุษย์ให้ความสำคัญกับกายภาพ โดย“ร่างกาย”เสมือนเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงดินแดนหรืออาณาจักรทางมนคติที่ใช้ร่างกายเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน แต่ละดวงจิตแสดงความรู้สึกถึง การยึดติดผูกพันกับร่างกายตนเองและร่างกาย ภายนอกของ ผู้คนรอบข้าง จนติดอยู่ในขอบเขตรูปลักษณ์ ภายนอกของสังคมมนุษย์จนไม่สามารถสำรวจตัวตน หาความแท้จริงของความเป็นมนุษย์ได้

3. หลักการและแนวคิด

ในผลงานสร้างสรรค์นี้ เป็นการรวบรวมแนวความคิดที่มองถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง “จิตใจ” กับ “ร่างกาย” โดยตีความใช้สัญลักษณ์แทนความหมายของสิ่งสองสิ่งที่ดึงดูดซึ่งกันและกัน “ร่างกาย” เสมือนมิติแห่งการใช้กายเป็นพาหนะ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว เป็นพรมแดนที่จิตยึดติดให้ความสำคัญอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอก จนสร้างความทะเยอทะยาน กลายเป็นวงจร ยึดเหนี่ยวจิตเข้ากับกายมนุษย์ เป็นพันธนาการที่คลุมไว้และไม่อาจพบตัวตนที่แท้จริงได้

ผู้สร้างสรรค์สร้างสัญลักษณ์ของเส้นและภาพใบหน้าคนที่โยงโยย เชื่อมต่อกันเป็นรูปทรงผู้หญิง มีลักษณะทางกายภาพแบบอุดมคติ เป็นผลงานศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงความยึดมั่นถือมั่น ความทะเยอทะยานดิ้นรน ผลักดันตัวตนอย่างสุดกำลัง จนหลงติดอยู่ในความเชื่อที่ตนเองสั่งสมมาอย่างยาวนาน

4. กระบวนการ / วิธีการ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำมาใช้เป็นกรอบแนวความคิด แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
2. การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกภายใน ผ่านพื้นผิวของไม้
3. สรุปผลการประเมินแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน

5. วัสดุ / เทคนิค

แผ่นไม้ / การแกะ ขุด ชีด สร้างอารมณ์สะท้อนใจ ปลุกประสบการณ์ใหม่และประเทืองปัญญาแก่ผู้รับชม

6. ผลลัพธ์ / ข้อเสนอ

การแสดงออกในผลงาน เป็นผลงานทางความคิดด้วยการแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้นจาก สิ่งที่มีงลึกอยู่ภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ผลงาน สะท้อนมิติแห่งการใช้ร่างกายเป็นพาหนะในการดำรงอยู่ของชีวิต เป็นพรมแดนที่จิตยึดติดให้ความสำคัญอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอก จนสร้างความทะเยอทะยาน กลายเป็นวงจร ยึดเหนี่ยวจิตเข้ากับกาย การสร้างสรรค์ผลงานด้วยไม้ ยังเป็นกุศโลบายในการสร้างนัยยะทางความคิด โดยลักษณะของการแกะ ผิวไม้ออกนั้น ยังเสมือนการขุดเอาออก การละทิ้งปล่อยวาง สิ่งที่ไม่สำคัญ เอาออกไปคงเหลือแต่ สารสำคัญ ที่ยังคงเหลืออยู่บนผลงานศิลปะ 2 มิติ

ผลงานชุดนี้อาจเป็นเพียงภาพสะท้อนมุมมองหนึ่งของสังคมมนุษย์แต่การย้อนคิดเพียงเล็กน้อยจะนำไปสู่บทเรียนและการพัฒนาการใช้ชีวิตของมนุษย์เราก็เป็นได้

7. การอ้างอิง

ชลูด นิมเสนอ. (2534). *องค์ประกอบของศิลปะ*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.

วิไลเชิด ทวีสิน. (2520). *มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

Jean Louis Ferrier. (2002). *Art of the 20th century*. Milan: Lombrada.